

---

hommage Miroslavu Šicelu

HOMMAGE AKADEMIKU MIROSLAVU ŠICELU

O 90. obljetnici rođenja i petoj od smrti

(Varaždin, 16. 08. 1926. – Zagreb, 25. 11. 2011.)

S podsjećanjem na 90. obljetnicu rođenja, u povodu tužne 5. obljetnice smrti **akademika Miroslava Šicela** - najznačajnijeg suvremenog povjesnika hrvatske književnosti - ovom rubrikom časopis *Kaj* i njegov nakladnik *Kajkavsko spravišće* iskazuju, ujedno, strukovno i prijateljsko poštovanje svom zaslužnom i dugogodišnjem predsjedniku, nastavljaju povijesnog niza književnih znanstvenika glasovitih Varaždina. I to u *Kajevu* dvobroju tematski većinom posvećenu širem varaždinskom književno-jezičnom, povijesnom i kulturnom području! Autorskim dopuštenjem, objavljujemo i dva rada iz Spomenice preminulim akademikima HAZU, Razreda za književnost, svezak 193, Zagreb, 2015.: akademika Krešimira Nemeca i sveuč. prof. u m. dr. sc. Jože Skoka, dopredsjednika *Kajkavskoga spravišća* i voditelja njegove Tribine.

Akademik Miroslav Šicel
(foto: Dobriša Skok)

Kajkavsko spravišće, društvo za širenje i unapređivanje znanosti i umjetnosti (osnovano 1974. - s 250-ak meritornih znanstvenika i umjetnika i barem deset trajnih programa godišnje na opsežnom hrvatskokajkavskom govornom području) - izborom Miroslava Šicela predsjednikom (27. svibnja 1994.), dobilo je znanstvenika i uglednika najviše razine, koji je tu dužnost dostojanstveno obavljao do kraja života. Bez obzira na opseg ili oblik djelovanja u *Kajkavskom spravišću* – bili

to eseji, studije, predavanja, tribine, skupovi, sekcije, izložbe, radionički filološki sadržaji unutar programa *Jezičnica kajkaviana*, poticajni žanrovski književni natječaji u afirmaciji suvremene umjetničke kajkavštine (i čakavštine), programi *kaj & ča* kulturološkog povezivanja te povezivanja tronarječnim hrvatskim jezičnim temeljem u programu *Hrvatski književni putopis* (u sklopu Dana Franje Horvata Kiša), bili to svakodnevni dogovori – u tom radu akademika Šicela i njegovu promišljanju svijeta te vrednovanju kulturnih nastojanja, ništa nije bilo nebitno. Osobito onda kad se kajkavskim (i čakavskim) integritetom upisivao trajni trag u kulturnu povijest hrvatskoga bića! Ne ostavljajući ništa slučaju – jednakom ozbiljnošću svojih književnopovijesnih monografija, Miroslav Šicel prilazio je vođenju znanstvenih skupova i kolokvija o višestoljetnom kulturnom i povijesnom nasljeđu te suvremenosti hrvatskih kajkavskih krajeva – potvrđujući tako i ugrađenost programa *Kajkavskoga spravišča* u temelje nacionalne kulture.

Ukupnim svojim strukovnim djelovanjem – osebujnom znanstvenom metodologijom kojom se povijest književnosti uvijek spaja s poviješću kulture – akademik Šicel višestruko je zadužio hrvatsku znanost, ali i njenu umjetnost i kulturu.

Brojne studije, eseji i članci akademika Miroslava Šicela objavljeni i u časopisu *Kaj* i zasebnim bibliotekama *Kajkavskoga spravišča* čine barem jednu *monografiju njegovih dosljednosti* – odzrcaljujući također konstante njegova cjelokupnog modernog, sustavnog i analitičnog koncepta vrednovanja hrvatske književnosti: prije svega, sagledavanjem jezičnoga statusa književnosti u estetskim nivelacijama, kao i sagledavanjem hrvatske beletristike u društvenom i atipičnom joj tijeku u europskom kontekstu; iznad svega, u verifikaciji tronarječne biti hrvatske književnosti kao bogatstva njenih književnih jezika. Zato su mu djela - više od 25 knjiga (književnopovijesnih pregleda, monografija, antologija, biografija...) i tristotinjak eseja i članaka i studija iz povijesti hrvatske književnosti, o istaknutim joj stvaracima - u metodološkom i terminologijskom smislu, uvijek aktualna, i sasvim je irelevantno jesu li pisana prije 40-ak godina, ili nedavno.

Uredništvo